

5. Denys O., Delas V. The prospects of use of blockchain technology on financial markets. Black sea economic studies. 2019. No. 45. URL: <https://doi.org/10.32843/bses.45-26> (date of access: 10.09.2022).

6. Gailey A., Haar R. The future of cryptocurrency: 8 experts share predictions for the second half of 2022. NextAdvisor with TIME. URL: <https://time.com/nextadvisor/investing/cryptocurrency/future-of-cryptocurrency/> (date of access: 10.09.2022).

7. Yermak S., Satanievska M. Cryptocurrency market: problems and development prospects in Ukraine. III international scientific congress society of ambient intelligence 2020 (ISC-SAI 2020), Kryvyi Rih, Ukraine, 8–10 April 2020. Paris, France, 2020. URL: <https://doi.org/10.2991/aebmr.k.200318.031> (date of access: 10.09.2022)

8. Blockchain. IT-Enterprise – your one-stop ecosystem for reengineering | it.ua. URL: <https://www.it.ua/knowledge-base/technology-innovation/blockchain> (date of access: 10.09.2022)

***Abstract:** In recent years, the use of cryptocurrency has been gaining popularity all over the world, in particular in Ukraine. The results of the study made it possible to draw several conclusions regarding further prospects for the development of the cryptocurrency market in Ukraine. The main trends in the growth of the modern cryptocurrency market in Ukraine are the formation and development of an appropriate economic and legal mechanism for regulating the circulation of cryptocurrency and market activity in general, this will be the key to the successful integration of the Ukrainian economy into the international innovation system.*

***Keywords:** cryptocurrency, blockchain, crypto assets, development, digital transformation.*

***Науковий керівник – БІЛІЧЕНКО Олександр,
канд. екон. наук, доцент кафедри економічної теорії і суспільних наук,
Миколаївський національний аграрний університет,
м. Миколаїв***

ШТУЧНИЙ ІНТЕЛЕКТ: ФІЛОСОФСЬКО-ПРАВОВІ АСПЕКТИ
***ПОПАДІ Діана, здобувач вищої освіти
спеціальність 204 Технологія виробництва переробки продукції тваринництва
Миколаївський національний аграрний університет***

***Анотація:** У доповіді розглядається окреслення та розвиток теоретичних знань щодо потенціалу, тенденцій та можливих напрямів використання технологій штучного інтелекту як інструменту правової реформи та засобу підвищення ефективності їх впровадження. Розкрито суть інтелекту та глибоке осмислення потреби його використання.*

***Ключові слова:** штучний інтелект, правовий статус, робот, мислення.*

Люди створили найважливіший винахід нашого часу: штучний інтелект. Це створення призвело до серйозних соціальних проблем, пов'язаних з філософією. За

останні кілька десятиліть було впроваджено багато нових технологій - усе завдяки розвитку людського інтелекту.

Штучний інтелект – це здатність механічних систем отримувати, обробляти та застосовувати набуті знання та навички [4, с.19].

Слово «інтелект» походить від латинського *intellectus* – «розум», «пізнання» і визначається в роботах як здатність здійснювати пізнавальні процеси та ефективно вирішувати проблеми, особливо коли йдеться про опанування нових життєвих завдань [1, с. 17].

Штучний інтелект це як феномен саморозвитку, самовдосконалення та адаптації до нових умов і здатний навчатися, планувати, думати та сприймати світ через людську свідомість. Штучний інтелект також використовує свій раніше набутий життєвий досвід і аналіз зовнішніх впливів для вибору та прийняття відповідних рішень [3, с.125].

Зараз у багатьох країнах люди вже мають доступ до технологічних винаходів, свідчень епохи штучного інтелекту: безпілотних автомобілів, голосових сервісів, які розпізнають мову.

Відзначимо, що професор філософії Хью Прайс вважає, що принципова відмінність штучного інтелекту від людського визначає його небезпеку. Зрештою, усі цінності (наприклад, кохання, щастя) важливі для нас, оскільки ми маємо деяку еволюційну історію, якою розумні машини можуть не ділитися з нами [2, с.125].

Творчість мислення – це саме те, що дослідники намагаються відтворити в електронному розумі, і це може призвести до підкорення людей мислячими машинами. Оскільки люди ще не готові до зустрічі справжнього суперінтелекту, постає питання про контроль штучного інтелекту та забезпечення правового регулювання його безпеки [1, с.18].

Навіть випадки дорожньо-транспортних пригод, з якими ми часто стикаємося в повсякденному житті, за участю таких елементів, як безпілотні автомобілі, важко вирішити з юридичної точки зору. У зв'язку з цим виникає питання: хто відповідатиме за завдану шкоду?

Адже автопілот – це автономна система керування, яка керує автомобілем саме за допомогою технології штучного інтелекту. Наразі це питання не є предметом українського законодавства. Що вже говорити про умисне використання наукових результатів у сфері штучного інтелекту для вчинення злочинів? Людина не може почуватися по-справжньому захищеною, доки не будуть визначені межі розвитку розумних машин, правові аспекти їх розробки та виробництва.

Поки що ми маємо тенденцію розглядати все, що створене людиною, як об'єкт власності або злочинний об'єкт залежно від ситуації, а штучний інтелект як суб'єкт правовідносин ще не має правового визначення [3, с.128].

Однак слід зазначити, що Європейський парламент розглянув проєкт резолюції про правовий статус роботів як «електронних особистостей» [3, с.128]. Хоча думати про правосуб'єктність і юридичну відповідальність штучного інтелекту доцільно лише тоді, коли людям вдасться зберегти контроль над штучним інтелектом. Проте швидкий технологічний розвиток не повинен випереджати адаптацію суспільства до цих змін, що допоможе уникнути багатьох ризиків.

З філософської точки зору використання систем зі штучним інтелектом породжує багато неоднозначних і проблематичних аспектів. Зокрема, модно використовувати штучний інтелект, щоб виділити нерівність між людьми та машинами. Питання нерівності у світі дуже чітко висвітлено в книзі М. Форда «Пришестя роботів». Правда полягає в тому, що з використанням автоматизованих систем потреба в людській праці значно зменшилася за останні 50 років. Багато підприємств зазнали автоматизації. Роботодавцю зручніше мати незаробленого працівника, який працює 24 години на добу, але, з іншого боку, без цього у наш час не обійтися [1, с.18].

Література:

1. Сидорчук Ю. М. Філософсько-правові проблеми використання штучного інтелекту. *Право і суспільство*. 2017. № 3. С. 16-19.

2. Бусол О. Ю. Потенційна небезпека штучного інтелекту. *Інформація і право*. 2015. №2. С.121-128. Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Infpr_2015_2_21. (дата звернення: 27.09.2022).

3. Радутний О. В. Кримінальна відповідальність штучного інтелекту. *Інформація і право*. 2017. №2 (21). С. 124-132.

4. ІТ-право: проблеми і перспективи розвитку в Україні : зб. мат. II-ї Міжнародної науково-практичної конференції, 17 листопада 2017 р. Львів : НУ «Львівська політехніка», 2017. С.318.

5. Офіційний портал координації міжнародної допомоги України. URL : <http://proaid.gov.ua/uk/pages/1>. (дата звернення: 27.09.2022).

Abstract: In this report the outline and development of theoretical knowledge regarding the potential, trends and possible directions of using artificial intelligence technologies as a tool of legal reform and a means of increasing the effectiveness of their implementation are analyzed. The essence of intelligence and a deep understanding of the need for its use are revealed.

Key words: artificial intelligence, legal status, robot, thinking.

*Науковий керівник –БОРКО Тетяна,
кандидат педагогічних наук, доцент кафедри економічної теорії і суспільних наук,
Миколаївський національний аграрний університет,
м. Миколаїв*

СИСТЕМА НАЦІОНАЛЬНОЇ БЕЗПЕКИ

РАГУЛІНА Анастасія, здобувач вищої освіти

спеціальність 071 Облік і оподаткування

Миколаївський національний аграрний університет

Анотація: У дослідженні порівняно галузі національної безпеки різних країн світу, встановлено закономірності їх розвитку. Сформовано значення національної безпеки для ефективності реалізації ресурсів.

Ключові слова: національна безпека, продовольча безпека, інформаційна безпека, енергетична безпека, екологічна безпека.

Національна безпека є основним компонентом контролю захищеності прав та свобод суспільства. Це забезпечення охорони інтересів людини, громадянина і держави, за якої гарантується сталий розвиток населення, своєчасне виявлення, запобігання і нейтралізація фактичних і потенційних загроз суспільним інтересам.